

Vondráček v Událostech komentářích: Proč je lepší hledat ústavní jistotu než politická gesta

16.4.2026 - Libor Vondráček | Strana svobodných občanů

Vystoupení Libora Vondráčka v Událostech, komentářích 15. dubna znovu ukázalo, že předseda Svobodných dokáže i v ostře vedené televizní debatě držet jasnou linii a argumentovat věcně, bez zbytečných emocí. Hlavním tématem byla úprava financování veřejnoprávních médií, legislativní nouze a vztah návrhu k právům podnikatelů i k soudní ochraně. Vondráček působil konzistentně: odmítal přehnané zásahy státu do ekonomiky, upozorňoval na rozdíly mezi českým a polským přístupem a zároveň připomínal, že proti zneužívání veřejné moci má vždy existovat právní obrana.

Konzistence místo pokrytectví

Už v úvodu debaty bylo patrné, že Vondráček nechce řešit jen samotný zákon, ale především způsob, jakým se o něm vede politická diskuse. Připomněl, že jako „velmi pravicový politik“ by měl problém hlasovat pro opatření, které by dříve kritizoval u předchozí vlády. Tím se jednoznačně vymezil proti účelovému přebírání názorů podle toho, kdo je zrovna u moci. Jeho postoj působil jako důraz na principy, nikoliv na okamžitý politický zisk.

Stejně tak odmítl jednoduché obvinění, že návrh dává vládě možnost „vyhnout se soudům“.

Vondráček připustil, že právní režim se mění, ale zdůraznil, že tím nezaniká možnost soudní ochrany. Jen se mění forma, jakou se občan nebo podnikatel může bránit. V debatě tak nepůsobil jako někdo, kdo chce právo obejít, ale naopak jako politik, který trvá na tom, aby právní stát fungoval podle jasně definovaných pravidel.

Obrana podnikatelů a trhu

Silná část jeho vystoupení se týkala dopadů cenových zásahů na podnikatele. Vondráček upozornil, že nelze „hodit přes palubu“ jednu skupinu podnikatelů jen proto, aby stát získal nástroj pro regulaci cen paliv. Připomněl, že čerpadláři už dnes mluví o kompenzacích a že je legitimní, aby se vláda snažila čelit drahým energiím, ale ne na úkor konkrétních podnikatelských subjektů. Tato rovina jeho argumentace byla srozumitelná i divákovi, který nemusí sledovat všechny detaily legislativního procesu.

Velmi dobře vyzněl i jeho důraz na konzistenci v přístupu ke stropování cen. Připomněl, že stejná politická reprezentace, která dnes kritizuje legislativní nouzi, sama v minulosti ve stavu nouze schvalovala zásadní zásahy do důchodového systému nebo cen energií. Tím Vondráček nepůsobil jako politik, který by se snažil jen vyhrát momentální spor, ale jako někdo, kdo upozorňuje na dlouhodobý problém dvojích standardů.

Polsko jako lepší model

Jedním z nejsilnějších momentů debaty bylo srovnání s Polskem. Vondráček ocenil, že Polsko se rozhodlo snížit daň z přidané hodnoty na pohonné hmoty, což podle něj znamená pro trh a podnikání lepší řešení než administrativní stropy. Současně ale upozornil, že Evropská unie do tohoto prostoru výrazně zasahuje a členské státy mají jen omezenou svobodu volby. Tím znovu postavil do popředí

téma suverenity a ochrany domácí ekonomiky.

Na rozdíl od obvyklé televizní debaty se neuchýlil k prostému odmítnutí celé regulace bez alternativy. Naopak připomněl, že v Evropské unii má smysl usilovat o co nejmenší škody, ale není správné tvářit se, že česká vláda musí bez odporu implementovat vše, co přichází z Bruselu. I když šlo o ostrou polemiku, Vondráček působil jako politik, který chápe evropské souvislosti a současně hájí český zájem.

ETS2 a odpor vůči přemíře regulace

Další část debaty se stočila k emisním povolenkám ETS2. Vondráček se zde držel svého dlouhodobého postoje, že systém emisních povolenek je jen jinou formou zdražování života lidí a oslabování konkurenceschopnosti ekonomiky. Jeho argument nebyl jen ideologický; opakovaně vysvětloval, že vyšší náklady pro domácnosti a malé a střední podniky dopadnou především na ty, kdo mají nejmenší prostor se bránit. Pro české prostředí jde o srozumitelnou a politicky silnou linku.

Významné bylo i to, že Vondráček nepůsobil jako odmítač jakéhokoli kompromisu. Přiznal, že menší dopad je lepší než větší dopad, ale současně trval na tom, že samotná logika systému je chybná. Jeho kritika ETS2 tak vyzněla jako obrana ekonomické svobody a předvídatelnosti, nikoli jako prosté protestní gesto. V tom spočívá i jeho politická síla: dokáže kritizovat konkrétní opatření, aniž by sklouzl k prázdnému křiku.

Veřejnoprávní média a právo veta

Závěrečná část pořadu se věnovala i veřejnoprávním médiím, která jsou pro Svobodné dlouhodobě citlivým tématem. Vondráček odmítl představu, že by obrana ústavních pravidel nebo odpor vůči některým návrhům znamenaly slabý vztah k právu. Naopak se opakovaně dovolával respektu k zákonům a k demokratickému mandátu, který občané dávají ve volbách. V tomto směru působil jako politik, který nechce jen „vyhrát spor“, ale hájí širší princip svobody a suverenity.

Stejně důrazně se vymezil proti tomu, aby se Česká republika obracela s vnitropolitickými spory na Brusel. Podle něj je to projev slabosti a nedospělosti, protože suverénní země si své problémy má řešit sama. I tato část vystoupení pomohla vytvořit obraz Vondráčka jako politika, který má na evropské integraci jasný názor a dokáže ho obhájit bez váhání.

<https://svobodni.cz/video/vondracek-v-udalostech-komentarich-proc-je-lepsi-hledat-ustavni-jistotu-nez-politicka-gesta>